For it was said – 1־דאיתמר

Overview

After the גמרא concluded that ר' maintains מעות בעלמא חוזרים, the מעות בעלמא cited a dispute between מתנה whether by מקדש the monies are a מתנה or a מתנה. In some texts this dispute was introduces with the word דאיתמר; indicating that it is a continuation from the view of מעות פקדון (the equivalent of מעות פקדון). However תוספות prefers the איתמר איתמר (not דאיתמר)

- אית דגרס איתמר בלא דל"ת והדין עמהם דלא שייך המחלוקת לכאן כלל There are those who have the text read 'איתמר', without a preceding 'דל"ל, and they are justified, for the dispute (between רב ושמואל) has

no connection at all to the גמרא here regarding '- התקדשי לו בתמרה זו ובזו וכו

- דאפילו למאן דאמר דבאחותו מעות חוזרין היינו משום דאדם יודע כולי וגמר ונתן לשם פקדון דאפילו למאן דאמר בבאחותו מעות אחותו שליט who maintains by מעות מעות that מעות מעות, that is because since a person is aware, etc. that אין קידושין תופסין באחותו so he decides to give it as a פקדון -

- ³אבל היכא דאינו יודע אם יחולו אם לא² שמא נתן לשם מתנה where in a case where the man does not know whether the קידושין will be effective or not, perhaps he gives it as a gift.

חוספות offers an additional proof that the two cases are not related:

רב אדרב - איתמר⁴ קשה רב אדרב.

And additionally if the text reads 'דאיתמר', there will be a contradiction from one ruling of ב- to another ruling of - רב

- ⁶דלעיל פירש שלא רצה להעמידה כרבי אמי דמוקי לה אסיפא משום דסבר מעות מתנה Tor previously תוספות explained that (ושמואל) did not want to establish the like רב שובה, who had the case of היתה אוכלת referencing the סיפא because מעות מתנה -

_

 $^{^{1}}$ In our איתמר the text reads איתמר (see the body of this תוספות).

² This is in the case where he is giving the קידושין piecemeal; 'בתמרה) זו ובזו וכוי, אחקדשי לי בפרוטה (בתמרה), where he is not certain whether he will be מקדש her at the end or not (but nevertheless there is a chance that he will be מקדש her [not like by מעות מתנה where there cannot be [קידושין], in such a case perhaps all will agree that מעות מתנה.

³ See 'Thinking it over' # 1.

⁴ If we are 'גורס 'דאיתמר', meaning that it is a continuation from the ruling of מעות בעלמא חוזרין, it would turn out that מעות מתנה (who maintains מעות פקדון agrees with א"ר. (who maintains מעות מתנה) argues with א"ר.

 $^{^{5}}$ See תוס' הוס' (TIE footnote # 11).

 $^{^6}$ Therefore the rule should be שו"פ מקודשת שו"פ (not שו"פ מקודשת שו"פ באחת (אם יש באחת [באחרונה].

והכא קאמר דחוזריו -

And here by מקדש אחותו the ruling of רב is that הוזרין (it is not a מתנה) -

לכך נראה דגרסינן איתמר דמילתא באפיה נפשיה היא:

Therefore it is the view of תוספות that the text reads איתמר (without a דל"ת, for it is a separate issue onto itself.

Summary

We can agree that by מעות מתנה that מעות מתנה even if we maintain by אחותו that מעות פקדון.

Thinking it over

- 1. מעות פקדון that מקדש אחותו writes that even if we maintain by מעות פקדון, nevertheless we can maintain that by מעות בעלמא the rule is מעות מתנה. 8 Can we say the reverse. that even if we maintain by מעות מתנה that מעות מתנה, nevertheless by מעות בעלמא the rule is (מעות הוזרות מעות מעות מעות mention only one ?difference and not the other?¹⁰
- 2. תוספות writes (based on his explanation in תוס' ד"ה ושמע)¹¹ that if we are גורס 'דאיתמר', there will be a contradiction from בח on בח. However it is possible that בר maintains מעות חוזרין and disagrees with רב אמי for רב maintains המקדש במלוה ופרוטה דעתה אמלוה!12

⁷ See 'Thinking it over' # 2.

⁸ See footnote # 3.

 $^{^{9}}$ See עמוד חוס' ד"ה חוס' TIE footnote # 2.

¹⁰ See (also) אוצר מפרשי התלמוד # 115.

¹¹ See there TIE footnote # 11.

 $^{^{12}}$ See מהרש"א (and footnote # 11).